

[Holger Eriksen.]

areal til 16 000 kr., og der på det hviler en grundstigningsbyrde, der kan kapitaliseres til 4 000 kr., så må vurderingsmændene ansætte dette areal til en værdi ikke af 16 000 kr., men af 20 000 kr., alt under den forudsætning, at jeg ikke har ladet mig narre, eller med andre ord under den forudsætning, at jeg ikke ville have kunnet købe et tilsvarende areal med en tilsvarende beliggenhed til en lavere pris. Køberen må altså indstille sig på, at grundværdistigningen skal beregnes, ikke af en grundværdi på 16 000 kr., men af en grundværdi på 20 000 kr. Det vil sikkert falde svært for mange, i hvert fald i begyndelsen, og jeg havde derfor hellere set, at man havde fastholdt bestemmelsen fra forrige lovforslag. Når man har givet efter her, skyldes det imidlertid praktiske årsager, idet det er rigtigt, at disse bestemmelser i høj grad ville forhale handlernes berigtigelse.

Jeg har også hørt et andet argument for ændringen, nemlig det, at man ikke ved andre handler hindrer en mand i at begå dumheder, og så må man heller ikke gøre det, når det drejer sig om grundejendom. Det bøjer jeg mig imidlertid ikke for, thi her vil den såkaldte dumhed have sit udspring i manglende kendskab til en lov, der ikke på forhånd kan ventes at være alment kendt.

Tilsyneladende betegner bestemmelsen om, at grundværdistigningsafgiften skal beregnes med $\frac{4}{5}$ af 4 pct. af den afgiftspligtige grundstigning, en fundamental afvigelse fra bestemmelsen om de 4 pct., der fandtes i det sidst vedtagne lovforslag. Det beror imidlertid på en fiktion. I lovforslaget af i fjor opereredes der med et fejl vurderings tillæg på 10 pct. af grundværdien. Den officielle begrundelse var, at der kunne være sket en fejltagelse ved vurderingen. Denne begrundelse var i sig selv irrationel, for det første fordi man kan klage over en vurdering, hvorved man må gå ud fra, at en eventuel fejl bliver rettet, for det andet fordi et sådant tillæg — eller fradrag om man vil —, hvis det virkelig var sagligt begrundet, ikke blot måtte gælde vurderingen til grundværdistigningsafgift, men også vurderingen til grundskyld. Men i det sidste tilfælde opererede man jo ikke med de 10 pct. Jeg tager derfor næppe meget fejl i, at disse 10 pct. af grundværdien var beregnet som et incitament for at fremme salg og som dækning til sælgeren for salgsomkostninger, udstykningsomkostninger o. lign. Nu foreslås det, at disse 10 pct. skal falde bort, medens man til gengæld giver afkald på $\frac{1}{5}$ af de 4 pct.,

der skal opkræves. I de fleste tilfælde vil de 10 pct. af grundværdien være mere end $\frac{1}{5}$ af den afgiftspligtige grundstigning, således at der ikke på det punkt er sket nogen virkelig forringelse.

Af andre vigtige ændringer nævner jeg bestemmelsen om fritagelse for at betale grundværdistigningskyld, indtil der sker ejerskifte. Efter vedtagelsen i fjor var fritagelsen betinget af, at der ikke kunne ske udstykning, og at der ikke var konstateret en tilsvarende stigning i ejendommens udbytte. Derfor brugte man ordene, at finansministeren kunne give fritagelsen, idet man forudsatte, at der måtte ske en undersøgelse af, om disse betingelser var opfyldt. Nu lader man betingelserne falde bort, hvorfor selve bestemmelsen bliver selvvirkende; der skal ikke mere indgives andragender af nogen art. Til gengæld omfatter fritagelsen kun de første 2 000 kr.s stigning i den reducerede grundværdi. Fritagelsen for ubebyggede grunde, der efter det foregående forslag omfattede 3 år, er forlænget til 5 år, dog naturligvis kun under den forudsætning, at der ikke sker ejerskifte.

Jeg skal tilføje, at vedtagelsen af det foreliggende forslag i høj grad vil animere grundejerne til at få den rigtige pris frem ved den 10. almindelige vurdering, idet de for de stigninger, der sker indtil denne, slipper med en 2 pct.s afgift, medens de for den stigning, der senere kommer, skal betale $\frac{4}{5}$ af 4 pct. samtidig med, at fejl vurderingsfradraget falder bort. Det vil ikke i sig selv betyde en større grundværdistigningsafgift, idet den almindelige stigning vil give et langt større konjunkturtillæg, end man har i øjeblikket, men det vil bevirke, at ejerne selv bliver interesseret i den rigtige vurdering, og det vil naturligvis være en fordel.

Jeg anbefaler forslaget til hurtig behandling. Skulle det ikke blive gennemført i år, ville det betyde, at de forenklingsfordele, der er opnået ved, at loven træder i kraft samtidig med en almindelig vurdering, falder bort. Det er der næppe nogen, der kan ønske. Iøvrigt er problemet i fjor blevet kulegravet på en sådan måde, at jeg håber, at udvalgsbehandlingen må blive kortvarig.

Hans Conrad Koefoed: Efter min mening skal man være en smule overtroisk. Det skal man, fordi der bagved gammel overtro og fordom ofte ligger en eller anden realitet gemt. Tag f. eks. det gamle ord om, at ingen skal tage fat på et nyt og betydningsfuldt og vanskeligt arbejde en mandag. Deri ligger den realitet gemt, at når man